

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z odwołania M. T. J.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.
o wznowienie postępowania w sprawie III AUa [X.] o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 marca 2014 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 czerwca 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 26 czerwca 2013 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...] oddalił skargę ubezpieczonej M. T. J. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z 29 maja 2012 r., III AUa [X.].

Skarga kasacyjna od tego wyroku, wniesiona przez pełnomocnika ubezpieczonej 9 września 2013 r., została cofnięta przez pełnomocnika ubezpieczonej w piśmie procesowym, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 7 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona. Oznacza to, że w postępowaniu kasacyjnym znajduje zastosowanie art. 391 § 2 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji. Zastosowanie tego przepisu do cofnięcia skargi kasacyjnej oznacza, że w razie cofnięcia skargi Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Pełnomocnik skarżącej wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego i nieobciążanie skarżącej kosztami procesu. Stworzyło to podstawę do umorzenia postępowania kasacyjnego.

W sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych należy uwzględnić także treść art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego. Dopuszczalność kontrolowania przez Sąd Najwyższy czynności dyspozytywnych strony przedsięwziętych w postępowaniu kasacyjnym, a zatem poza zwykłym tokiem instancji, jest kontrowersyjna. Sąd Najwyższy nie dostrzega jednak, aby cofnięcie skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie naruszało słuszny interes wnioskodawczyni jako ubezpieczonej.

Sąd Najwyższy zważył, że cofnięcie przez stronę skargi kasacyjnej jest dopuszczalne i nie wymaga zgody drugiej strony, a mając na względzie, że czynność ta nie narusza słusznego interesu ubezpieczonej (art. 469 k.p.c.), postępowanie kasacyjne umorzył (art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 2 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.